

La tributació dels venedors de carbó

Tot ciutadà, pel sol d'ésser-ho, té el deure inel·ludible de complir varies lleis, regulant els seus actes d'acord amb les disposicions que fixen les mateixes.

Si tota persona, doncs, està obligada al compliment de les lleis, molt més ho està el que dedica les seves activitats al comerç o indústria, perquè a més de les generals, ha d'observar les disposicions de les referents al seu negoci, que ha de desenvolupar d'acord amb elles i sense sortir-se'n de les mateixes.

Moltes són aquestes lleis i per tant difícil que persona dedicada plenament als seus assumptes comercials pugui conèixer-les totes, pel que li és necessari l'assessorament i informació, puix si no moltes vegades es trobaria que desenvolupa les seves activitats fora de les lleis o en desacord amb elles.

Però, entre totes aquestes lleis que el comerciant està obligat a complir, n'hi ha una que es presenta de dificultosa coneixença, principalment per la seva gran complexitat, que és la Llei de Contribució Industrial, la qual presenta cada espècie de comerç, dividit en una sèrie de classes, seccions, etc., i demés cada una d'aquestes tributa per diferents tarifes.

Com es pot veure, és difícil que persona que vulgui exercir un comerç, trobi exactament per quin concepte ha de tributar, car, demés es troba en què aquesta Llei és extensíssima i, per tant, encara més dificultós el problema del seu exacte compliment, sense que per altra part presenti perjudici pel comerciant.

Parlarem en aquest article de la Contribució industrial, pel que es refereix als comerciants de carbó vegetal.

Entre els comerciants d'aquest important article regna una desorientació gran, doncs les classes, seccions, etc., són moltes, lo mateix que les diferents tarifes fixades per cada una d'aquestes. Aquestes tarifes varien moltes vegades per un petit detall, que sembla de bell antuvi que no revesteixi cap importància i quasi bé sempre en té tanta, que degut a aquest, el comerciant es troba inclòs en una secció

diferent de la què es creia perteneixia, i així la tarifa varia, essent diferent la quota que ha de satisfer, i això moltes vegades en perjudici del mateix comerciant que paga més del que li pertoca.

La dificultat també es presenta al tenir que fixar que s'entén per "majorista" i "detallista". I és que per a fixar llur significació, acudeixen en quasi bé totes les ocasions, al volum de les vendes, sense esbrinar amb exactitud el concepte d'aquests dos mots.

Sempre que es tracta del compliment d'una llei s'ha d'estar a l'esperit de la mateixa i per a arribar a assolir aquest esperit, cal fixar-se en els conceptes que conté. Aquest concepte s'ha de fixar i així ho poden dir científicament, sense fer ús de les interpretacions vulgars que existeixen.

El mot "majorista" el podríem definir dient que és tota persona comerciant que es dedica a vendre el seu producte en quantitats més o menys grans a altres revenedors.

En canvi el mot "detallista" vol dir tota persona comerciant que ven, encara que sigui en quantitat superior als majoristes, a persones que compren aquell producte per a consumir-lo.

Parlant ací dels comerciants de carbó, no cal més que aplicar les anteriors definicions al producte carbó.

Especificarem ara les diferents tarifes i seccions que hi han establertes per als que es dediquen al comerç del carbó vegetal, amb una petita explicació de cada una d'elles, que és el que té major importància, deixant de parlar de les altres espècies de carbó, com el d'hulla, per tenir menys importància des del punt de vista de la generalització de la seva venda.

Primerament fixarem el que respecta als majoristes.

Per a dedicar-se a la venda al "major" de "carbó vegetal" es tributa per la Tarifa primera, Secció segona, epígraf segon.

Com ja hem fixat el concepte de majorista, no fem constar res més en aquest apartat, car creiem ha quedat suficientment clar el significat del mateix.

Aquestes persones dedicades a la venda del